

ديوان عواوي

و

روحي مولوي

بيسکه وه

(بيړه ميرد) کوی کردوه نه وه

جلدی به « ۵۰ » فلسفه

(جلدي دوهم)

له چاپخانه ي ژباني سلیماني چاپ کرا

شورپاری

جلدی به کہ می مولوی وہ ک گری آگری
(زہر دہشتی) لہ سہر (گوی آتشکا) وہ - کہ
شاعری بلند ہمیشہ یادی کردہ - درہ و سایہ وہ
کردستانی پر کرد لہ نوری ادب ، زورم پی خوش بو
کہ بہ بازار دانه رویم ہندی دیوانی مولوی بہ دستہ وہ
و ہندی لہ بہر وہ ک بلبل بہ نغمہ ی روحی مولوی
جربوہ یان تہ مات ، اوف چہ ند خوشہ دہ نگہی ہستی
و بہ بادہ ی ہستی نشہ ی سر مستی ، من تہ وا
دوانی روزمہ (بہ ووتہ ی خوم نہ بی) ادیبانی زور
قوم و ناودارانی زور ملتہ دیوہ ہیچیان تہ و ہندہ ی
رحی مولوی پر جوش و خروش نیہ رہ نگہ لہ منہای
شعری مذاقی عربی نہ گم کہ (مملقات سبعمہ)
حہ و تہ وانہ ی کعبہ پیچ و تاب و بریقہ ی شیر و اشترہ
تہ خانہ کلہ وہ و پیدایش خہ و م لی دہ خا و مولوی

به ناله دلسوزي به زود بيداري کرده و به معده هم
له (قلبي قزاله) ي عدمه و هينايه سر کوي آتشيکا
و اده زمانم هم ديوانه له ادبياتي کوردي دا
هدلی شواله هورامان به آشوب زده مان شيوا
برگذاري معدومی تازه رنگ و بوي بهار پيدا نه کا
خوزگه وه که نه مردم ديواني مولویم به چاپ گراوي دي
نه يشم بيست راديو ي عراق به ده نگی (رشول)
و به کيکي تر (قطار) و (هجراني) و آی آبي
به شعري مولوي نه رازانده وه ، من وا به هوسگاري
لاوان ده ستم کرد به (جلدي دوهم) خوا يار بي
به ياری ده ي بينين نه و آره زوه پشمان بيته دي م

— له سهر مرفدی باوه یادگار —

سروشار صهبای بزم مناجات — ملجای التجای ارباب حاجات

جای رجای جرگه ی پادشاودریش

باره گا و پنا پی بیگانه و خویش

آه — و ی وطنی فیضی الهی

نافه ی ناف راهی جبه مه تا ماهی

شگوفه ی وه شبوی ریحانه ی رسول

نو باده ی تمام طبیه ی بتول

وه روضه تان دا هر نور واران بو

تا دفع ظلمت دیده ی یاران بو

هوای سایه تان هر ممدود مانو

سبون برده ی جرم نه ک ضرر سانو

نا بخته کاری و شر مساری من

خجلتی غفلت گنا کاری من

که فتن و همدا هیند زور آوردن

روی رجام و پای باره گات کرده ن

— ❦ له سه مر قدي باوه يادگار ❦ —

سر ريژى باده ي بزى مناسجات

پنای التجاي ارباب حاجات

جى ي پارانده و ه ي پادشا و درویش

باره گات پنا بو بیگانه و خویش

آسکي وطنی فیضی الهی — بونی مسک اذاله مانگ تاماسی

تلی بون خوشی ریجانه ی رسول

نوبه رهی نه مام پاکیزه ی بتول

نوری مرقدتان بدره و شیمته وه

چاوی یارانی پی رون بیته وه

هوای سایه تان هر پایه دار بی

تا سبون برده ی گناه رسگار بی

ناپخته کاری و گناهباری من

شر منده ی غفلت گرانباری من

سه ریه ک که وتوه بدکاریم وه ک کو — روی هیوام کرده باره گاکه تو

به یاریده ی خدای بیهمتا جلدی دوه می
مولویمان چاپ کرد . من دیوانی مولویم دانا بو به
دو جلد ، که چي به دو جلد ه ته واونه بو هیشتا به شی
جلدیکی تری ماوه ته م توانی هندی فردی نه و که
لی ی دو دلم آیا هی نه و بی یا هی نه و نه بی وه کو:
(هامردان ایشی) یا خو شیوه نیکی دورودریژی
کوری محمودی یارویس که نه وه ی هه ل نه ده گرت
ویستم نه مانه ی لی کورت بکه مه وه ، به لام لیسم
دایه وه بونی جا کتر بو له نه بونی و زوریش فردی
تهک و چوار خشتکی و ورده کاری هیه . امانه با ،
به جلدیکی جدا یه ز بی . ورده کاری مولوی تالی ی
ورد نه بیته وه نایبته به ر چاو ، له لاپه ره ی ۳۹۹ دا
فهردیکی هیه نه لی : [کون کون بی له شم به م برینانه -
ری ی آموشوی دل بو لای آسانه] .
ته مه هر له مولوی دی .

فهرستی جامدی
په که ی مولوی

لا پاره

دیباجه	۱
مولوی کی په ؟	ج
مناجات	۱
ای گرد موجودات چه توگرت مایه	۲
وهی من دیاره	۴
دهرد وه بان دهرد	۱۰
پیشانییم هوس زانوش جازمن	۱۲
چون چهزه ی خیال رخساره که ی ویش	۱۶
آزیز دیاره واده ی لواهن	۱۸
دیار کهوت وه شرم جه پنجره ی ناز	۲۲
ترسون ار بدهن رقیب دلسر د	۲۴
خه یلی وهن خه ریک راگه ی رحمت بیم	۲۴

نه توی حلقه بی زلف دله ی شیت و ویت	۲۴
سر نه تهره ی غم هول آورده وه	۲۴
های های دار	۲۶
بزم هامفردان یار موبت کیش	۲۸
دله بتخاله ت وه لیو مه وینون	۳۰
بلبل گلشن بی نام و تنگی	۳۴
نوای کژاوه ی لیلی نازان	۳۶
یار وفا دار	۴۰
مناره صدای، صلاش صد طرزهن	۴۲
نسیم محرم مابین یاران	۴۴
نازک تدارک فصل بهارهن	۵۰
زیله ی تلیمت بار کوچ نوهالان	۵۲
شمال چند جاران را طی کرده نی	۵۴
وهش آمای وه خیر هی بر گنیده	۶۲
خو هونیت نه ویم چه واشنه ی چپ گرد	۶۲
شیتی عنبر خاتون : شوای عاشورا	۷۰

شینی عنبر خاتون مرگت دیو لول	۷۶
دله ی دل وه ی « « «	۷۸
گرد ایوده ن ده ور « « «	۸۶
ای روشنی چم « « «	۹۰
بو ملا چراخ	۹۲
ته و اتم عرعر	«
بو ملا یونس لقمه که ی ماساو	۹۴
جوش کوره ی میل دلستانیه ن	۹۶
نمانای بهشت	۱۰۰
رمضان طلوع صبح شادیشه ن	۱۰۲
بهاره ن تشریف خالخاصان	۱۰۴
دل دیار نیه های نه ی کرد بی	۱۰۸
قوربان قوربانن	۱۱۰
را جعفر آباد	۱۱۴
آره زوی آزیز وه نم سر داوه	۱۲۰
هامسران آمان ار مندن هوشم	۱۲۲

درمان زمان ده رده کدی کاریم	۱۲۸
جلوه ی جلا ی جام	۱۳۲
چرخ هس نه و چرخه ن تا آورد و برد	۱۳۴
امشه و دیاره ن بانگم بی شرمه ن	۱۳۶
ادای پشیوی حالات جه ستم	۱۴۰
من و بی مه یلی	۱۴۲
نه نازک خیال	« «
وه ختی چم نه چم	« «
نه کوره ی آهر حال	« «
چون ولك شادیم	۱۴۴
به رزان هلال تار و روان قرار دا	۱۵۰
سر دار زمیره ی فلاکت کیشان	۱۵۴
خامه سر آویز	۱۶۲
نی کهواره ی ده ورتای ده سترازه ی خم	۱۶۴
وه خلافه وه ن یاران سر مست	۱۶۸
پای شادیم دیسان	۱۷۴

	— و —	لا بهره
هر چنی ناکاو ده ماخم تم کا		۱۷۸
یاران کامشان آخو ذور گه و ته ن		۱۸۴
نامه کت یاوا پری ده وای ده رود		۱۹۰
هانا هاویر		۱۹۴
دله پر چینن پیشانی شوقت		۲۰۲
نامه کت یاوا کوسم گه و نه وه		۲۰۶
فلک مشناسوت کارت چپ گردن		۲۰۸
یه خیلی وخته ن ناما خبری		۲۱۰
ویش نه وینو آزیز جینت		۲۱۴
وقای چرخ		۲۱۶
نه هات وه نه هات		۲۱۸
ماتی و بهار		۲۲۴
شیوه ی شیوه نی پر یزاد خانم		۲۲۸

لا پوره — ژ —

مايه‌ی ايش و نيش	۳۵۰
آزيم آهر دوری	۳۵۲
وهش آماي هي پيك	۳۵۴
آزيم آماي	۳۶۰
امشه و هر خه مه ن	۳۶۲
چان خم قامت	۳۶۴
شفای ايش و نيش	۳۶۶
سا احيانه بون	۳۷۰
دل ته م کرد کم کم	۳۷۴
بنچينه‌ي شاديت	۳۷۸
هوای زمستان . ۳۸۸ شمال داخان	۳۸۲
بشيو وينه‌ي ويم	۳۹۲
ديده م نو تمام	۳۹۸
مرثيه‌ی شيخ اورحماني طاله بانی	۴۰۰
له سه ر مرقدی باوه یادگار	۴۰۲
نامه‌ي نفتبنت	۴۰۶

سر حلقه ي فرقه ي نازك خيالان	۳۱۲
دلہي ديوانہ م	۳۱۲
هي نظام جه زام	۳۱۴
روشنی ذیدہ م	۳۱۶
خرامان آمان	۳۱۸
دلہي وه روه ي نفس	۳۲۰
نتیجہ ی پاک دین	۳۲۴
روني فکر بخت سيای	۳۲۸
تا جه داخ تاق	۳۳۴
بي شرط و شويپت	۳۳۴
ماموستای سر ایل	۳۳۶
شمال داران	۳۳۸
آزیز وه مرگت دل نه خروشن	۳۴۲
نامه ي آهسين دلسوزيت ياوا	۳۴۴
زرنگه ي صداي ساز	۳۴۶
نه و جا بز مه که ي	۳۴۸

فهرستی جلدی

دوهی مولوی

	لاپه ره
شیخ دولت‌مند بهره‌ی سرمدی	۲۳۰
جه من تا دوری ار صد فرسنگ بو	۲۳۸
هاتن الودای زنده گانیش کرد	۲۴۰
نه تن یاده‌گی	۲۴۲
چرخه یه تونی شادی آوردی	۲۴۴
وهش له و مینت	۲۴۶
من پیسه‌م زانا	۲۵۰
به تی کارخانه‌ی	۲۵۴
های رقیب نه و شون	۲۵۶
موج دجله‌ی غم	۲۵۸
جه دوریت ده‌رون	۲۵۸
ایاز هراز	۲۶۰

چيش واچو معدوم	۲۶۴
نامه که ت کياست	« «
زوستانه ن وه ي ره نک	۲۶۸
بهاره ن صيدم	۲۷۰
دله راگه کاش خيلى تاريکن	۲۷۴
صد دورى چون دل معدوم دلتنگ	۲۷۸
بوي خياطه ي فرد	۲۸۰
صد پريم دايم	۲۸۲
تخته ي موبت تاش	۲۸۶
جه گيان سير وه رده	۲۹۰
نواي بيناي ديده ي درويشان	۲۹۴
فصل نو پايز تازه کرده ن ميل	۳۰۲
نامه که ت اما کوستم که و ته وه	۳۰۴
ساقى آورده و گرد کياستين	۳۰۶
بي چيش خالوکى ده رون جه هون	۳۰۸
خير بو هم فلك	۳۱۰